

KIRÁLY LEVENTE

Az eső első perce

*Gyenge a fény, mint napfogyatkozáskor.
Észre sem vettem, fekete felhő ért a ház fölé.
Kétoldalt kilátszik. Hull az első csepp; fényes.
Óra indul.*

*Két nő babakocsit tol, egy férfi is van velük.
Sietve, aztán szaladva tolják a babakocsikat,
még legalább két sarokra lakhatnak,
és valahogy, futás közben a gyerekekre
ráncigálják a kis, sárga esőkabátot.
Az egyik gyerek örül: tapsikol és vidáman
kiabál. Közben egy nő érkezik autóval,
kiszáll, felnéz, majd nyugodtan besétál
a házba. Ha egy perccel később érkezik,
szaladnia kell. Egy fiatal pár kutyát sétáltat –
űrüggy a randira, vagy együtt élnek,
s a kutya sajátjuk; nem lehet
eldönteni. A kis termetű állatot a járda
szélén leültetik, vagyis megvárják, míg
megáll, de fenekét már a fiú nyomja le:
táskáját ráteszi a kutyára, aki inkább
menne már. Eközben egy idősebb férfi Trabantot
szerel (nem az ő autója, talán a fiáé, de
inkább a fiának egy barátjáé lehet), a vihar
közeledtét csak akkor veszi észre, mikor
egy esőcsepp ráhull – de marad,
tovább szívja a cigarettát. A fogaskerekek,
csapágyak és a szerszámoszláda búvőkörében
ül, mellette két fiatal fiú,
nézik és hallgatják, hogyan kell
Trabantot szerelni, csajozni, másnaposságot leküzdeni.
Az esővel, az eső lehetőségével nem foglalkoznak.*

Az eső egyetlen perce

*Az eső – gyakorlatilag – elmaradt.
A családapa nyert.
Látta, amit én nem láthattam:
ez nem lesz igazi vihar, mert a felhő
kicsiny, keletlen.
Vagy nem is látta, mi közeleg,
egyszerűen csak bátor volt?
Vagy nem érdekli az eső,
úgy általában semmiféle víz, megázás?
Vagy csak be van rúgva?
Esetleg mindig?
Csak hős akart lenni egy napra?
Vagy a felesége mondta, ha nem
javítja meg, nem lesz vacsora?
Nem szeret otthon lenni,
ezért ül a porban, és szerel?
Vagy ennyire szereti a fiát?
Vagy a fia barátját?
És ha igen, a fia miatt,
vagy amúgy is kedveli?
Van a barátnak egy gyönyörű
barátnője?
Vagy a fiának, ezért inkább
nem megy fel a lakásba?
A felesége ilyenkor cseveg
szeretőjével telefonon,
s inkább nem zavarja őket?
Kínozza mindez,
vagy nem is érdekli?
Esetleg meghalt az anyja, ezért
merül a Trabantba: hogy ne
kelljen rágondolnia?
Vagy halálos beteg,
és nem akarja, hogy sajnálják?*

*A család vajon tudja,
vagy a titkot megtartja magának?
Próbálta már elmondani?
Néha elszólja magát:
hadd essen, nekem már
nem árthat?
Vagy csak szereti csinálni,
s az eső nem zavarja?*

Használhatatlan töredékek Gém bácsi jegyzetfüzetéből

Békéscsaba – Kispest 0:0 Unalmas volt

A pipacsokról a vizet le kéne cserélni

*Cirkusz járt a faluba. Láttam egy koszos tigrist,
4 majmot és 3 tevét. A bohócok részegek voltak.*

*Elfogyott a piros temperám, megint festhetek
ibolyát. Nem szeretem.*

Az egész világ egy hasznosítható hulladék telep

*Berepült egy veréb a kamrába. Alig bírtam ki-
zavarni. Mindent összepiszkított. Egész nap si-
káltam.*

Nincsen senkim se

*A teherautóba ma csapágyat cseréltünk. Még
mindig fáj a hátam, pedig nem szokott.*

Ma ősz lett

Lefestettem egy varjúcsapatot. Erős volt a szél.

Lázasan álmodtam valamit. Egy szerkezet sárga port fújt ki magából, de csak ha nem láttuk. Mindenki ettől aludt, és nem ébredhet fel soha. Nem hagy nyugodni.

Használható töredékek Gém bácsi jegyzetfüzetéből

„Holnap megfestem a templomnak a határban a kisebbik keresztet. Még a nagyapám csinálta, nevezett T. M. bádogosmester. Úrjézust dédnagyanyám festette rá, reszketeg kézzel. Most én ezt festem meg, az út Y-jával, búzamezővel. Ha szerencsém lesz, pipacs is kerül majd a képre. Mindezért 120 forintot fizet a plébánia. A plébános egy üveg pálinkával is megtoldja, ha szép lesz.”

„Lúd a tón átúsz”

„Látoda mottana”

„Ma rohadt almát szagolgattam festés előtt, de nem használt. Azt mondták, ez kell ahhoz, hogy jó legyen a művészetem. Az alma már levefolyt, és édes szaga volt egészen. Biztosan az lehetett a baj, hogy nem találtam el jól a fajtáját. Vagy ez túl permetes. Idared? Círmos? Hamvas? Milyen kell? Ezt senki nem mondta meg.”

„Úgy festenek tengert, de nem láttam még soha. Milyen festő az, aki nem festhet tengert, mert még nem látta soha? Már mehetnék, ha nagyon akarnám, de félek, nem olyan lesz, mint azt elképzeltem. És külön-

ben is, láttam már a tévében. A szél biztos olyan, mint az Alföldön, azt ismerem. Csak a szaga lehet egész más. Az nem lesz soha, a szag, az én festményemen.”

„Ma kaptam négy vásznat Zs.-tól, mert neki nem kell, nekem meg nagy szükségem van rá. Végre nem rendelésre festek, hanem csak a magam örömére. Nem kell háznak, keresztnek, templomnak lennie. Lefestem hát a régi tanyánkat a kedvenc szürkével. Azután megfestem a fenyőerdőt a tanya mögött, egy kígyó és egy tigris is lesznek rajta, mint amikor megszöktek a cirkuszból, és most éhesek. Megfestem még a kutat, a mohával és a penésszel, a varangyot egyszerűen nem festem rá, mert a békákat utálok. Az utolsóra pedig magamat festem meg, de nem tükörből, hanem ahogyan emlékszem.”

